

La Constitució, que «entre tots ens hem donat»

«Enric Millo explicava que era la festa de tots i que per això l'havíem de celebrar. I mentrestant, la desconexió, tant la mental com la material, va fent inexorablement el seu camí»

L'estat espanyol té un problema majúscul amb Catalunya però continua mirant cap a una altra banda. El règim del 78 té un enorme desprestigi entre la societat catalana. Ja no es tracta de joves minories contestatàries sinó dels espais centrals de la societat que han donat l'esquena de manera contundent al règim i les seves institucions més simbòliques.

El president del govern Mariano Rajoy té a Catalunya un 2 sobre 10 de valoració, però tampoc es queden curts la Corona, el Tribunal Constitucional, la Fiscalia... institucions estatals que en pocs anys han perdut el seu prestigi. Els partits polítics que darrerament guanyen eleccions, bona part dels ajuntaments, el mateix parlament i la societat civil organitzada mostren cada vegada de manera més desacomplexada la seva fredor o directament rebuig al règim.

El govern central i l'Estat en el seu conjunt, però, no es donen per al·ludits, defugen el debat polític i intenten portar-lo en l'únic terreny on se senten còmodes: el de la legalitat. La independència i el referèndum no són legals perquè no els permet la Constitució. I punt. La Constitució és la norma suprema de l'ordenament jurídic i segueixen amb allò tant bonic ?que entre tots ens hem dotat?.

L'apel·lació a la Constitució en un tribunal té molta força, però a la societat catalana com hem vist aquest dimarts 6 de desembre no té cap efecte. Els pocs actes que s'hi han fet a favor han estat rancis i molt poc concorreguts. Més aviat partidaris d'acabar amb l'estat de les autonomies ?constitucional? i amb una sensació d'autèntics antisistema, que són ben conscients de la seva posició de minoria.

La Constitució no només no desperta passions sinó que des de fa un temps tampoc adhesions. Uns perquè han vist que la Constitució ha sigut aplicada en un sentit diferent al que havien cregut; d'altres perquè els cau molt lluny. Aquella llei que potser era bona per contrast amb el franquisme avui no aporta solucions als reptes del país. Cal pensar que per la majoria del cens electoral d'avui, l'aprovació de la Constitució no va ser un gran pacte entre espanyols sinó un element d'història llunyana. No és vist com un compromís unitari per superar el franquisme sinó una cotilla que es fa servir per negar el dret a decidir que tant majoritari és a Catalunya.

Cal recordar que només els que tenen més de 56 anys van ser cridats a votar la Constitució l'any 78. El record queda molt lluny. Els catalans més grans de 57 anys és cert que en el seu moment van votar majoritàriament la Constitució. Aleshores tots els grans partits hi van donar suport. Partits com el PSUC i Convergència, els hereus dels quals avui la rebutgen obertament.

Apel·lar a la Constitució que ?entre tots ens hem donat? quan aquesta tindria avui molt poc suport a Catalunya no duu enlloc. Dilluns al vespre vam veure una imatge surrealista: un somrient Enric Millo explicava al *Telenotícies* que el 6 de desembre era la festa de tots i que per això l'havíem de celebrar, tot volent transmetre sensació de normalitat. I mentrestant, la desconexió, tant la mental com la material, va fent inexorablement el seu camí.